

Contrariis
delegat.

iplos non feterit, quo minus illa committatur.

§.2. Non obstantibus privilegiis, immunitatibus, & exemptionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Alie Con-
stitutiones firmę
remaneant.

§.3. Constitutionibus tamen, & aliis sanctionibus Apostolicis hac de re disponentibus in suo robore duraturis.

D. P. An.XI.
5. Decemb.

Datum Romę apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo Nonas Decembris, Pontificatus nostri Anno XI.

CXLII.

Erectio Ecclesię Episcopalis Civitatis Bononię, in Provincia Lombardię, in Ecclesię Archiepiscopalem.

Similem erectionem de Ecclesia Senensi statuit Pius II. in Constit. III. Triumph. Tom. III. Par. III. fol. 95.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

U Niverſi Orbis Ecclesiis, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet imparibus presidentes, in omnes agri Dominici partes oculos nostrę mentis, vigilis more pastoris intendimus, inspicientes, quid Ecclesiarum ipsarum, præsertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat: atque hoc quidem tanto liberalius promptiusque curandum censemus, quanto magis civitatum celebritas, ac civium, & populorum suorum vota id exposcunt, ac divino sulti præsidio illius, qui cuncta ex sua benignitate ad fidelis populi sui salutem disponit, ad ea quę ad dignitatem, & statum Ecclesiarum huiusmodi augendum pertinent, officii nostri partes libenter convertimus, prout cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Ecclesię Bo-
noniensis cõ-
mendatio.

§.1. Cum itaque Ecclesia Bononiensis Sedi Apostolicę immediate subiecta, cui dilectus filius noster Gabriel Tit. S. Martini in Montibus Presbyter Cardinalis Paleottus nuncupatus, ex dispensatione Apostolica præest, & quę in primis Sancti Petronii Episcopi, & Protectoris Bononię intercessionibus, & meritis, omni quidem tempore divinę pietatis abundantia magnis multisque ornamentis exulta, non modo Diocesis magnitudine fatis in omnem partem patens, sed Cleri, populi que pietate, dignitate, & amplitudine florens, Episcoporum quoque ordine succedentium, quos item multos ab initio fere nascentis Religionis, severentibus adhuc infidelium persecutionibus, fidei defensores, & in Sanctorum consortio adscriptos habet, numero affluens, sacrarum præterea reliquiarum copia abundans, religiosissimis quoque templis, Basilicis, Monasteriis, locis piis, & aliis, quę ad omnem ejus-

dem cleri, populique Bononiensis laudem insignia sunt, pietatis Christianę monumentis ornata, valde per se ipsa elucet.

§.2. Cumque Civitas ipsa jam inde usque a Theodosio Imper. amplissimis illustrata privilegiis, & a diversis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad Regum congressus, Imperatoris coronationem, Concilii Œcumenici translationem, aliasque matimas res gerendas delecta, ejusdemque Apostolicę Sedis primogenita, & studiorum mater ab omnibus merito nuncupata, nobilissimo Gymnasio, Doctorumque, & Scholarium ex omnibus Orbis Christiani partibus illuc confluentium frequentia, clarissimo Quadragesimo, Senatu, & Magistratibus decorata: aliorum item illustrium virorum, apud quos, & verę Religionis cultus, & summa in Rom. Pont. ipsamque Sedem observantia, & studium semper enituit, copia quidem insignis: quippe quę in omnibus schismatibus partes veri Pontificis perpetuo sustinuerit, & viros dignitatibus Ecclesiasticis claros, Episcopos, Cardinales, Pontificesque de Ecclesię Dei optime meritos sæpenuvero tulerit: adificiorum item magnificentia, opibus, fertilitate, populi magnitudine, egregia erga externos hospitalitate, ac præcipua erga omnes benevolentia, & caritate, omnique alia virtute illustris, & sit, & habeatur.

Civitatis Bo-
non-commen-
datio.

§.3. Nos aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui eodem honore patriam suam concederunt, morem exemplumque secuti, & ejusdem etiam Cardinalis, Episcopique Bononiensis, cujus non ignota est cura, & sollicitudo in gloria Dei saluteque animarum procuranda pio studio adducti, & Patrię ipsius nostrę Bononiensis, quam unice in Christo diligimus, singularibus erga hanc Sedem meritis commoti, paternoque desiderio, & ea spe qua tenemur, id fore, ut patria ipsa Bononię. hoc singulari beneficio nostro excitata, sese in dies ad bene agendum magis magisque conformet, accensi, necnon Ecclesię ipsius, quam totis in Christo visceribus complectimur, meritis permoti, ad illam meritis honoribus augendam, & promovendam adducti, piis quoque supplicationibus dilectorum Filiorum ejusdem Civitatis Quadragesimorum, aliorumque Magistratum excitati, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem, de illorum consilio, atque Apostolicę potestatis plenitudine, ad laudem, gloriam, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatę Marię semper Virginis, & S. Petronii Episcopi, & Patroni Bononiensis, necnon ad universalis Ecclesię exaltationem, Ecclesię ipsam Bononiensem in Metropolitanam Ecclesię, & Sedem Episcopalem Bononiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanam Præsidis Sedem, & Provincię caput pro illius Archiepiscopo pro tempore existenti, qui pallii, & crucis usum aliorum Archiepo-

Ecclesię Bo-
non. erectio,
in Ecclesię
Metropolitana-
m, & Ar-
chiepiscopalis,
cum privile-
giis omnibus
Archiepisco-
palibus.

Ecclesiarum
Placentin. Parmen.
&c. sub-
biectio Archie-
pisc. Bonon.

coporum more habeat, omnibusque aliis insignibus Archiepiscopalis, necnon privilegiis, honoribus, & prærogativis, aliis Archiepiscopis debitis, & concessis gaudeat, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali, & Metropolitanod decoramus.

§.4. Necnon Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien., & Cremen. Ecclesias, earumque omnium, & singularum Civitates, & Dioceses, cum omnibus, & singulis earum Territoriis, & terminis, ac dilectos filios Clerum, & Populum universum cum suis Collegiatis, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis utriusque sexus, ceterisque beneficiis, & Officiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, necnon hospitalibus, domibus, collegiis, & locis religiosis quibuscumque ab ejusdem Sedis Apostolicę immediate, sive alterius cujuscumque etiam Metropolitanam subiectione etiam perpetuo dividimus, & separamus: illaque, & earum Dioceses, ac Civitates, posthac in Provincia Bononiensi esse, & consistere, neque in alia Provincia censendas, & numerandas esse decernimus, & declaramus, & quatenus alteri Provincia, Archiepiscopove etiam Mediolanensi, & Ravennatenſi, tam antiquo jure, consuetudine, privilegio, vel alterius Metropolitanę erectione sive institutione, quam jure electionis ex Sac. Conc. Trid. decreto facta, vel alia quavis ratione, & causa antea adiuncta, subiectaque, in toto aut in parte, essent, vel conſerentur, sive in illius possessione, vel quasi, se esse prætenderent, ab omni illius sive alterius Provincia, vel Archiepiscopi, etiam Mediolanensis, & Ravennatenſis, aut illorum Capitulorum jure Metropolitanico, correctione, visitatione, subiectione, & omni quacumque alia jurisdictione, obedientia, & superioritate, si qua forsitan quavis occasione illis competet, sive competat, similiter perpetuo eximimus, & liberamus.

Episcoporum
Suffraganeorum
ejusdem Archie-
pisc. subiectione.

§.4. Necnon dictę Bononiensi Ecclesię prædictas Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien., & Cremen. Civitates, & Dioceses pro sua Metropolitanam Provincia, ac Placent. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien., & Cremen. Ecclesias præfatas, modernosque, & pro tempore existentes illarum singularum Præsules pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Bononiensis suffraganeis, qui, necnon earum singularum Capitula etiam quocumque privilegio suffulta, tamquam membra capiti eidem Archiepiscopo Bononiensi jure Metropolitanico subſint, sibi que obedientiam, & reverentiam tamquam proprio Metropolitanano prorsus exhibeant, pariter perpetuo subiectionis: eidemque Archiepiscopo Bononiensi prædictos suos suffraganeos consecrandi, ad Provinciales Synodos evocandi, ac cum eis etiam Ecclesiastica negocia terminandi,

eorum Ecclesiis disponendi, & causas quarumcumque appellationum, sive querelas alias juxta Sacrorum Canonum statuta cognoscendi, omniaque alia, & singula, quę de jure vel consuetudine, aut alias quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerendi, & exercendi plenam, & omnimodam concedimus facultatem. Provincię quoque Bononiensis Clerum, & Populum universum pro eorundem Ecclesię, & Archiepiscopi Bononiensis provincialibus similiter perpetuo concedimus, & assignamus.

Decretum ir-
ritans.

§.6. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula de-
rogatorię.

§.8. Non obstantibus regula nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Placentin., Parmen., Mutinen., Regien., Cervien., Imolen., Cremen., ac Ravennaten., & Mediolan. Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ecclesiis, illarumque Præsulibus, & administratoribus, ac Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de simili Apostolicę potestatis plenitudine, & consistorialiter, & de simili consilio, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, exprimerentur, & inferrentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum ferie, de consilio, & potestatis plenitudine similibus, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœ-
nalis.

§.8 Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrę erectionis, & institutionis, derogationis, divisionis, separationis, declarationis, exemptionis, liberationis, subiectionis, concessionis, assignationis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

D. P. An.XI.
10. Decemb.

Datum Romę apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicę, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, quarto Id. Decemb., Pontificatus nostri Anno XI. Abba-

Abbatissa, & alia Praefecta Monasteriorum Monialium in Italia ad triennium tantummodo eligantur.

Quoad modum eligendi, habes Concil. Trid. in sess. 25. cap. 7.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. **E**xpedit debitum Pastoralis officii, quod disponente Domino gerimus, ut ad ea sollicitudine intendamus, per qua Monasteria, & alia Religiosa loca, praesertim Deo dicatarum Sanctimonialium, secundum regularis disciplinae normam regantur, & gubernentur.

§.1. Perpendentes igitur varia, & multiplicia damna, quibus plerumque afficiuntur Monasteria Monialium, qua per Abbatissas, vel alias Praefectas perpetuas reguntur, contra vero Abbatissas, & alias Praefectas triennales, scientes se lapsos triennio suae administrationis rationem esse reddituras, ac sperantes de bene gestis laudem promereri, poenam vero, si male gesserint, metuentes, majori studio, ac diligentia, regimen, & administrationem Monasteriorum sibi commissorum gerere.

§.2. His, & aliis rationabilibus causis adductis, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, in omnibus, & singulis Monasteriis Monialium S. Benedicti, Cisterciens., Carthusien., & aliorum quorumcumque Ordinum in Italia, & praesertim in utriusque Siciliae Regnis consistentibus, qua nunc per Abbatissas, vel alias Praefectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primis Abbatissa, aut alia Praefecta hujusmodi regimini, & administrationi ipsorum Monasteriorum, cessent, etiam apud Sedem Apostolicam, vel decesserint, eorum Abbatissatus, seu Praefecturas vacare contigerit, Abbatissa, aut alia Praefecta non amplius perpetua, seu ad vitam, quarum nomen, ac titulum ex nunc, prout ex tunc, Apostolica auctoritate ex certa nostra scientia, deque Apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium perpetuo extinguimus, & abolemus, sed triennales tantum a Conventu uniuscuiusque Monasterii, & alias juxta decreta Sac. Conc. Trid., & regularia suorum Ordinum instituta eligantur, & praeficiantur, qua postmodum elapso triennio, suis officiis persuncta, praesse desinant, omnique prorsus careant auctoritate, ac a regimine, & administratione Monasterii per triennium a die finitae administrationis inchoandum abstinere, quo elapso, servata eadem forma Conc. Tridentini iterum, & pluries eligi possint.

§.3. Districtius inhibentes omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Conventibus, Superioribus, & personis, aliquam Abbatissam, aut aliam Praefectam pepe-

Causa hujus Constitutionis

Abbatissa Monialium ad triennium tantummodo eligantur, juxta suorum Ordinum instituta, & Conc. Trid.

Prohibitio aliter eligendi

tuam, seu ad vitam, sed triennem tantum eligere, & praeficere ullo modo audeant, vel praesumant.

§.4. Quod si secus a quoquam quavis auctoritate fuerit attentatum, electionem, & praefectionem hujusmodi, ac omnia, & singula, qua inde sequuntur, irrita, nulla, & inania, nulliusque roboris, vel momenti fore. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate, fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. F. Cardinales, subblata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia judicari, & definiti debere decernimus.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasteriorum, & Ordinum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, ac si ad verbum inferrentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras ad singula quaeque loca, ubi necessarium fuerit, deferre, volumus quod illarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra adhibeatur, qua praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Januarii, 1583. Pontificatus nostri Anno XI.

CXLIV.

Facultas Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum, & ab eis subdelegandis absolvendi Indos, & Mauros, ac eorum filios a crimine haeresis, & Idolatriae, ac aliis peccatis Sedi Apostolicae reservatis, & in Bulla coenae contentis.

GREGORIUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut exponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus nonnulli Confessores suorum Regnorum Hispaniarum tenuerint vigore facultatum Cruciae dudum a felic. rec. Pio Papa V. Praedecessore nostro Regnis praedictis, ac subditis ejusdem Philippi Regis, & aliis ad illa declinantibus concessa, poenitentes a crimine haeresis absolvi posse, unde Nos per nostras in forma Brevis desuper expeditas literas declaravimus mentis ejusdem Pii Praedecessoris

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

Transumptis fides.

D. P. An. XI. 1. Januarii.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permauris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod praesentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique adhibeatur, qua eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die prima Januarii 1583. Pontificatus nostri Anno XI.

CXLV.
Confirmatio Institutionis, Privilegiorum, & exemptionum Societatis Jesu cum nullis declarationibus.

**GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI**
Ad perpetuam rei memoriam.

Quanto fructuosius in colenda Domini Vineae exercet veneranda Jesu Societas, dignisque aeterna mercede Operarius abundare conatur, tanto propensius contendimus eam, religiosamque subinde, quam instituit prolem, unde tota Respublica Christiana ubique sublevatur, prosequi, & confovere, simulque omnia remove, quibus & spiritualis ipsorum profectus retardari, & charitatis fervor, qui ab eisdem in regeneratas pretioso Domini nostri Jesu Christi Sanguine Animas se diffundit, alicubi frigeferere, aut in lubricum desfluere posset.

§.1. Cum enim sicuti juxta dictae Societatis constitutiones, & laudabile institutum a felicis recordationis Paulo Tertio, & Julio etiam tertio confirmatum, ac etiam a Paulo Quarto Rom. Pont. Praedecessoribus nostris diligentissime examinatum, & a Concilio Tridentino commendatum Societas ipsa non solum professis, & Novitiis, sicuti, & reliqui Regulares Ordines constet, sed varii in eadem Societate religiosorum personarum gradus sint, in quibus singulis juxta commilli cuique a magno Patre familias talenti mensuram, & praepositorum suorum directionem altissimo famulantur; sicut enim finis dictae Societatis est, Fidei propagatio, & defensus, animarumque in vita, & Doctrina Christiana progressus, ita etiam gratiae ejus vocationis proprium est, diversa loca ex Rom. Pontificis, ac Praepositi Generalis ejusdem Societatis directione peragere, vitamque in quavis mundi parte agere, ubi laboriosa eorum opera, & industria fructuosa copiosiores salvandarum animarum proventus ad Dei Aeterni gloriam consequi posse sperant, ad quem finem Spiritus Sanctus qui bonae memoriae Ignatium Loyolam ipsius Societatis Institutorem, ejusque socios excitavit, media etiam praecleara, maximeque opportuna hujus Sedis ministerio eis tribuit, atque confirmavit, publicarum sci-

Dat. die 1. Januarii 1583. An. XI.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Exordium.

Causa Constitutionis eadem, & commendatio Societatis Jesu.

scilicet prædicationum Verbi Dei ministrarii cuiuscumque spiritualium exercitiorum, & charitatis operum, poenitentia, & Eucharistiæ Sacramentorum administrationis, ac frequentis usus, ad quæ pro dignitate exequenda, & ad difficultates superandas, subeundaque pericula, quibus dicta Societatis Religiosi in huiusmodi excursionibus, & ministeriis exponuntur, cum hæc magnum, tum virtutis, tum devotionis præsidium postulent, statutum est, ut, & Novitii in Societate prædicta per biennii spatium probentur, & qui expleto Novitiatu literis operam dederint, illarum studiis absolutis tertium etiam annum probationis in humilitatis exercitiis expendant, ut si qua in re, vel huius virtutis amor, vel pietas, ac devotionis fervor, per literarum occupationem distractus intepuerit, per earumdem virtutum frequentiore exercitationem, & divinæ gratiæ ardentior invocationem restauret; qui enim professionem emittere debent, eos vocatio hæc viros in vitæ puritate, ac literis conspicuos, diuturnique, & diligentissimis experimentis probatos, eosque Sacerdotes, & in Verbi Dei, ac Sacramentorum administratione diu multumque versatos exigat, ut & Constitutionibus dictæ Societatis, & a Summis Pontificibus est decretum.

§.2. Sed neque omnes ad eandem professionem idonei esse possunt, neque qui temporis progressu futuri sunt, tales evadere, aut cognosci sine longa exercitatione atque experimento, quapropter Societatis Corpus in sua membra, ordinem, & gradus idem Ignatius divino instinctu, ita duxit disponendum, ut biennio Novitiatus absoluto, omnes qui in Societate perseverare voluerint, tria vota substantialia quidem Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, simplicia tamen emittere debeant, ac Novitii esse desinant; quibus votis emissis in Corpus ejusdem Societatis cooptati, & quantum ex parte ipsorum perpetuo obligati remaneant. Quod si injussi discedant, apostasiæ notam, & excommunicationis, ac alias, quibus ipsi professi subiacent, poenas incurrant, quamvis rationabili ex causa, juxta constitutiones easdem ab ipso Præposito Generali dimitti, & votis huiusmodi liberari possint: quare omnia ipsis primo ingressu per aliquot dies in separata habitatione constitutis, ante quam ad aliorum Novitorum communem convictum admittantur in ipsius Societatis privilegiis, Constitutionibus, & Regulis consideranda traduntur.

§.3. Biennio itaque Novitiatus completo, & emissis votis simplicibus una est omnibus omnino vivendi, & obediendi ratio, debentque omnes in communi vivere, ac in omnibus obedire, non secus ii, qui professionem non emisissent, quam professi, quod vero ad paupertatem attinet, quamvis bonorum suorum jus, atque dominium iustas ob causas pro superiorum arbitratu, ad tempus retinere valeant, ut in pios usus, juxta evangelicum consilium distribuant, in illorum tamen usu religiosam paupertatem ser-

vant, nec ulla re tamquam propria, & sine superioris facultate uti possunt; peractis igitur huiusmodi probationibus, & experimentis cum dicta Societate fuerit per ea in Domino satisfactum, quos idem Præpositus Generalis idoneos judicat, eos vel ad professionem per vota solemnia, vel ad gradus coadjutorum formatorum spiritualium, si Sacerdotes, vel temporalium si laici sint, per vota eadem publice emissâ quamvis non solemnâ juxta Constitutiones admittit: Quibus emissis eo ipso nihil omnino proprii amplius, vel domi, vel foris habere possunt, suntque incapaces cuiusvis hæreditariæ successione, nec propter emissâ huiusmodi vota publica, aut per mortem ab intestato in illorum, sicuti, nec in professorum bonis Domus ulla, aut Ecclesiâ, vel Collegium dictæ Societatis succedere potest. Eos qui post biennium Novitiatus emensum dicta tria vota simplicia sicuti ab hac Sede probata sunt, emittentes, & extra Novitorum numerum habiti, ac in Corpus ipsius Societatis cooptati, illiusque meritorum, & privilegiorum non secus, atque ipsi professi, ex prædictæ Sedis dispositione participes effecti, quidque quantum in eis est, & professionem emittere parati, si ipse Præpositus Generalis prædictæ Societatis instituto congruere judicaverit, & in perpetuo Dei servitio consecrati, & sua sorte, pro ut illorum laudabile institutum exigat, contenti, ac æni que excommunicationis, & aliis Apostatarum poenis subiecti sunt vere, & proprie Religiosos esse.

§.4. Compertum sit nonnullorum tamen animos, qui pii alioqui, & utiles operari existunt sollicitari, & affligi interdum contigit, quasi non sint Religiosi, eo quod non sint professi, nec etiam desint, qui Religionis prætextu transfigurante se Sathana in Angelum lucis, non solum ea occasione inquieti sunt, sed etiam aliorum pacem, & vocationem disturbare, eosque in fraudem, & defectionem deducere conantur, unde gravissima posset hæc Religio tan-topere utilis, & ubique ab omnibus expetita concipere detrimenta. Nos considerantes divinæ Sapientiæ, atque providentiæ thesauros, pro temporum necessitate varia, & inter se dissimilia eademque salubria ordinum instituta in Ecclesiâ sua produxisse, & nunc maxime (ut felicissimi toto Orbe successus testantur) mirificos in agro Domini fructus hoc peculiari dictæ Societatis instituto proferri, quare ad summovenda circumstantia huiusmodi pericula, eamque in sincera vocatione sua continendam, partes nostras adhibendas decrevimus, ut præcis huiusmodi perturbationum causis, Religio ipsa, quæ in propagandam Religionem Christianam, emendandisque in ea mores corde, animo, viribusque omnibus, sine intermissione insitit, votivo munere perfruatur. Motu proprio, certa que scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine laudabile huiusmodi institutum, ac prædicta, ceteraque omnia dictæ Societatis privilegia, facultates, exemptionio-

Confirmatio privilegiorum Societatis seu concessio.

ptiones, immunitates, gratias, & indulgentiam, tam a prædictis, quam aliis Prædecessoribus nostris, & etiam a Nobis concessa, constitutiones quoque, & statuta, qualiacumque sint, ea omnia, ac si ad verbum præsentibus infererentur, pro expressis habentes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes juris, & facti defectus, si qui intervenierint in prædictis constitutionibus, & statutis, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Ad hæc dictam Societatem firmo declarationis nostræ præsidio communiere volentes, statuimus: ac etiam decernimus, non modo eos, qui in Coadjutorum formatorum, sive temporalium, sive spiritualium gradus, & ministeria admittuntur, sed etiam alios omnes, & quoscumque qui in ipsâ Societate admissi biennio probationis a quoquam peracto tria vota prædicta, tamen simplicia emisissent, emittentque in futurum, vere, & proprie Religiosos fuisse, & esse, & ubique semper, & ab omnibus censeri, & nominari debere, ac si in professorum prædictorum numerum adscripti fuissent; præcipimusque, & interdicens, ne quisquam scrupulum de hoc neququam iniicere, neque illud in controversiam, dubium, vel suspicionem ponere audeat quoquo modo.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Societatis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transcriptis etiam impressis, manu Secretarii Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur, si essent exhibita, vel ostensa.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, statuti, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octogesimo secundo, Kalendas Februarii. Pontificatus nostri Anno XI.

CXLVI.

Dissolutio trium Prioratuum Congregationis Camaldulen. alias unitor.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Regimini Universalis Ecclesiæ disponente Domino pro Monasteriorum, & aliorum Religiosorum locorum quorumlibet Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

statu salubriter dirigendo, prout ex debito Nobis iniuncti Pastoralis Officii tenemur, sollicitè considerationis intuitum circumquaque protendimus, & ad ea per quæ meliori eorum directioni, personarumque ibi divinis beneplacitis dicatarum commoditati consulitur, Ministerii Nostri partes, prout opportunum fore conspiciamus, propensius impartimur.

§.1. Sane pro parte Dilecti Filii Cherubini de Lendinaria Abbatis Generalis totius Ordinis, & Congregationis Camaldulen. Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum Sancti Nicolai in fortioribus de Urbe, & Sanctæ Crucis Eugubini, & Sancti Damiani Bononien. Monasteria, seu Prioratus Ordinis, & Congregationis huiusmodi, quorum regimini, & administrationi Abbates, seu Priores pro tempore existentes Generalem, Visitatores, & Definidores dictæ Congregationis in illius Capitulo Generali annis singulis juxta ejus statuta, & laudabiles consuetudines eligi soliti præesse dignoscere, & quæ, seu qui postmodum Dignitatibus Abbatialibus, seu Prioratibus in eis perpetuo suppressis, & extinctis Sancti Nicolai, vel Sancti Gregorii etiam de Urbe, necnon Sanctæ Crucis Beata Mariæ Angelorum Pisauræ, & Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus huiusmodi Sancti Joannis Baptistæ Faventini. Monasterii ejusdem Ordinis, & Congregationis Apostolica auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata, seu illorum bona, fructus, redditus, & proventus ejusdem Sancti Gregorii, ac Beata Mariæ Angelorum, & Sancti Joannis Baptistæ Monasterii applicata, & appropriata fuerint ex priorum Abbatum seu Priorum defectu non parva in spiritualibus, & temporalibus detrimenta, Divini que cultus, & regularis essentia diminutione sensim patiantur, ac ex unionibus, seu applicationibus huiusmodi fructus nequaquam provenerint, expediensque sit pro illorum salubri, & feliciori directione, religionis conservatione, & propagatione, ac spiritualium, & temporalium incremento, ut unionibus, annexionibus, & incorporationibus, seu applicationibus, & appropriationibus prædictis perpetuo dissolutis Monasteria, seu Prioratus Sancti Nicolai, necnon Sanctæ Crucis, ac Sancti Damiani huiusmodi per proprios Abbates, seu Priores, ut præfertur, eligendos de cetero regantur, gubernentur, & administrantur.

§.2. Cumque alias Sancti Martini prope, & extra Castrum de Domo, & Sancti Nicolai Castri del Piro Ecclesiæ, seu Capellæ sine cura cum illis annexis Monasterio Sancti Romualdi de Valle Castri ejusdem Ordinis, & Congregationis Camerinen. Diocesis dicta auctoritate etiam perpetuo unita fuerint, si Ecclesiæ seu Capellæ prædictæ ab eodem Monasterio Sancti Romualdi, & Romualdi, quod sufficientibus redditibus absque Ecclesiæ, seu Capellarum prædictarum fructibus, redditibus, & proventibus sussultum modo

Facti series.

Déclaratio favore Societatis.

Derogatio contrariorum.

Fides transcriptorum.

Dat. die 7. Februarii, 1583. An.XI.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium.

existit, etiam perpetuo dissolveretur, illeque sic dissoluta Monasterio, seu Prioratu Sancti Nicolai huiusmodi, cuius fructus, redditus, & proventus adeo tenues existunt, ut ad congruam sustentationem Monachorum in eo jugiter degentium nullatenus sufficiant, perpetuo unirentur, annecterentur, & incorporarentur, ex hoc profecto necessitatibus Monachorum eiusdem non parum subveniretur, sed etiam illorum numerus, ac ibi divinus cultus cum Ordinis huiusmodi decore ad Omnipotentis Dei laudem augetur: pro parte dicti Cherubini Abbatis asserentis fructus, redditus, proventus distarum Ecclesiarum, seu Cappellarum insimul centum Ducat. auri de Camera de ea, seu eos exceden. valorem, an non exceden. Nobis humiliter fuit supplicatum, ut omnes, & singulas uniones, annexiones, & incorporationes, seu eorumdem Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteriorum, seu Prioratum fructuum applicationes, & appropriationes factas praedictas perpetuo dissolvere, & seu Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, & Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus, necnon Ecclesias, seu Cappellas praedictas a singulis Monasteriis praedictis, quibus illa alias, ut praefertur, unita, seu eorum fructus, redditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta, praedia, ac bona quaecumque applicata, & appropriata fuerunt, etiam perpetuo dismembrare, & separare, illaque omnia adversus singulas uniones, seu applicationes huiusmodi restituere, & plenarie reintegrare: necnon Ecclesias, seu Cappellas praedictas illarum unionibus sic dissolutis eidem Monasterio Prioratu Sancti Nicolai etiam perpetuo unire, & annectere, & incorporare, ac alias in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur.

§.3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod praetendentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum estimationem praedictam, etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique Monasteriorum, aliorumque Religiosorum locorum in melius desideramus affectu, Cherubinum Abbatem praedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac quorumcumque unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & appropriationum de Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac S. Damiani Monasteriis, necnon Ecclesiis, seu Capellis, eorumque fructibus praedictis factas per Praedecessores, literarumque desuper confectarum tenores, ac illorum omnium

veros annuos valores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & appropriationes praedictas Apostolica auctoritate praedicta tenore praesentium perpetuo dissolvimus, & seu Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus, ejusque fructus, redditus, proventus, iura, obventiones, emolumenta, praedia, res, & bona huiusmodi a dictis Monasteriis, quibus sic unita, annexa, & incorporata fuerunt, auctoritate, & tenore praedictis etiam perpetuo dismembramus, & separamus, illaque omnia, & singula adversus quavis uniones, annexiones, & incorporationes, applicationes, & appropriationes, literarumque Apostolicas desuper confectas praedictas, & in eis contenta quaecumque, ac in pristinum, & eum in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, etiam quoad nomen, titulum, & denominationem Abbatialium, seu Prioratum, Dignitatum, ita quod Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus huiusmodi prius Abbates, seu Priores, ut praefertur, eligent, ad instar aliorum ipsius Congregationis Monasteriorum de cetero regi, & gubernari debeant, ac tam illa, quam etiam Abbates, seu Priores, & persona omnibus, & singulis privilegiis, indultis, praerogativis, exceptionibus, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, Indulgentiis, favoribus, & aliis tam spiritualibus, quam temporalibus gratiis, quibus alia ejusdem Congregationis Monasteria, seu Prioratus, eorumque Abbates, seu Priores, & persona de jure, seu consuetudine, aut ex privilegio, vel indulto, seu alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, ac alias in omnibus, & per omnia, perinde ac si uniones, annexiones, & incorporationes, aliaque praemissa omnia emanassent, auctoritate, & tenore similibus restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

§.4. Necnon unionem Ecclesiarum, seu Cappellarum praedictarum dicto Monasterio Sanctorum Salvatoris, & Romualdi, ut praefertur, factam, auctoritate, & tenore similibus etiam perpetuo dissolvimus, illaque per dissolutionem huiusmodi vacantes eidem Monasterio, seu Prioratu Sancti Nicolai, ita quod liceat dilectis filiis illius Monachis, nunc, & pro tempore existentibus illarum corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac Monasterii, seu Prioratus Sancti Nicolai huiusmodi nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illarumque fructus, redditus, & proventus percipere, & levare, ac in suos, & dicti Monasterii, seu Prioratus S. Nicolai usus, & utilitatem convertere, Dioecessani loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore

Clausula speciales.

Derogatio conceatorum.

nores praedictis, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

§.5. Decernentes praesentes literas quovis praetextu, etiam ex eo quod cause, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, vel aliis etiam tamquam Sedis Apostolicae Delegatis examinatae, & verificatae, interesseque habentes ad hoc vocati non fuerint, neque eorum accesserit assensus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, impugnari, aut adversus eos quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari nullatenus posse, ac ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac voluntate nostra praedicta, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Generali, & aliis Abbatibus, Dissinctoribus, Visitatoribus, Conventibus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod propter posteriores nostras uniones, annexiones, & incorporationes praedictas divinus cultus in eisdem Ecclesiis, seu Cappellis nullatenus minuatur, sed eorum congrue supportentur opera consueta.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, disjunctionis, dismembrationis, separationis, restitutionis, repositionis, reintegrationis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, si quis autem hoc attentare praesumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo tertio 5. Kalen. Aprilis, Pontificatus nostri Anno XI.

Dat. die 25. Februar. 1583. An. XI.

Excommunicatio, & anathematizatio quorumcumque haereticorum, necnon aliorum omnium, qui contentis in hac Bulla Coenae Domini contraveniunt.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Consvenerunt Romani Pontifices Praedecessores nostri ad retinendam puritatem Religionis Christianae, & ipsius unitatem, quae in conjunctione membrorum ad unum caput, Christum videlicet, ejusque Vicarium principaliter consistit, & Sanctam fidelium Societatem ab offensione servandam, arma iustitiae per ministerium Apostolatus in praesenti celebritate exercere.

§.1. Nos igitur vetustum, & solemnem hunc morem sequentes excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra quoscumque Uffitas, Vicevitas, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonostos, Anabaptistas, Trinitarios, ac omnes, & singulos Haereticos, quocumque nomine nuncupentur, & cuiuscumque sectae existant, & eorum credentes, ipsorumque receptatores, & fautores, & generaliter quoslibet defensores, ac eorumdem libros haereticos continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicae scienter legentes, aut tenentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon schismaticos & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

§.2. Item Excommunicamus, & Anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint, & interdicimus Universitates, Collegia, & Capitula, quocumque nomine nuncupentur, ab ordinationibus, sententiis, seu mandatis nostris ac Roman. Pontif. pro tempore existentium, ad universale futurum Concilium appellantes, necnon eos, quorum auxilio, vel favore appellatum fuerit.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Latrunculos maritimos, & illos praecipue, qui mare nostrum, a Monte argentario, usque ad Terracinam discurrunt, eos, qui in illo navigant, depradantur, mutilant, interficiunt, rebusque, & bonis suis spoliant, omnesque receptatores eorumdem, & eis auxilium scienter dantes vel favorem.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus tempestate in transversum, ut dici solet, iactatis, naufraga

Excommuni- cante infra- scrip.

Haereticis, eorumque fau- tores, & li- bros prohibi- tos legentes, & ab obedi- entia Romani Pontificis re- cedentes.

Appellantes, a Papa ad fu- turum Conci- lium, & eorum fautores.

Piratae & eorum auxilian- tes.

Naufragorum bona scienter rapientes, aut ab aliis rapta accipientes.

Pedagia nova absque potestate imponere.

Falsificantes literas Apostolicas, vel falso fabricantes.

Arma, & alia quibus Christiani impugnantur ad infideles deferentes, aut convenientia statum Reipublice Christianae eidem nunciantes.

Visualia, & alia ad Urbem deferentium, perturbatores eorum, fautores.

nafragium passis, aut etiam submersis, si ve in ipsis navibus, si ve ex eis delapsa, & in mari, vel littore inventa, cujuscumque generis bona, tam in nostri Tyrrheni, & Adriatici, quam in quibuscumque aliis cujuscumque Maris regionibus, & littoribus raperint, aut scienter ipsi sibi acceperint, aut ab aliis rapta, seu accepta scienter receperint, ita ut nec etiam ob quodcumque privilegium, consuetudinem, aut longissimi etiam immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque praetextum excusari possint.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagia, seu gabellas ad id potestatem non habentes imponunt, vel augent, aut imponi, vel augeri prohibita exigunt.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, & in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam vel justitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vice-Cancellarium, seu Gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, aut sub nomine ejusdem Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, aut Gerentium vices praedictorum, signantes supplicationes easdem, ac etiam falso fabricantes literas Apostolicas, & in forma Brevis, ac supplicationes hujusmodi. Extendentes Constitutionem fel. re. Innocentii Papae III. quae incipit: *Ad falsariorum*, cum omnibus poenis in ea contentis ad eosdem fabricantes, & etiam ad falsificantes, seu mutantes supplicationes per Nos, seu de mandato nostro signatas, & datas sine nostra aut Datarii nostri licentia.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui equos, arma, ferrum, solum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam ex quacumque alia materia, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christiani impugnant, deferunt Saracenis, Turcis, & aliis Christi nominis inimicis. Necnon illos qui per se, vel alium, seu alios de rebus Christianae Reipublicae statum concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianae Religionis inimicos certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet praestant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, & concessionibus quibuscumque Principibus, & Dominis, si ve privatis personis, per Nos, & Sedem praedictam haecenus concessis, quae illis nolumus in aliquo suffragari.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impeditentes, si ve invadentes eos, qui visualia, seu alia ad usum Romanae Curiae necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, impediunt, seu perturbant, vel pro eis aliquid exigunt, aut solvere faciunt, seu haec facientes defendunt per se, vel alium, seu alios, cujus-

cumque fuerint ordinis, praecipua, conditionis, & status, ac etiam si Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana praesulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes ex proposito interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu depradantes Romipetas, seu Peregrinos ad Urbem causa devotionis, seu peregrinationis, & profusus omnes alios ad Sedem Apostolicam accedentes, vel apud eam morantes, aut recedentes ab ipsa, & illis dantes auxilium, consilium vel favorem.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui non habentes in eadem Curia jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, ejus praetextu capiunt, spoliunt, detinent morantes in eadem, vel qui talia fieri mandant.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, verberantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicae Legatos, seu Nuncios, aut eosdem efficientes a suis Dioecesibus, Territoriis, Terris, seu Dominis, eaque mandantes, vel rata habentes, seu praestantes eis auxilium, consilium vel favorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos: qui per se, vel alium, seu alios, quascumque personas Ecclesiasticas, vel saeculares ad distam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, illasque in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negociorumque gestores, Auditores, Procuratores, & Agentes ipsorum, seu etiam Auditores, vel Judices, super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum hujusmodi verberant, mutilant, occidunt, bonis spoliunt, seu qui per se, vel alium, seu alios, directe, vel indirecte, praedicta exequi, vel procurare, aut in eisdem consilium, auxilium, vel favorem praestare non verentur, cujuscumque praecipua, & dignitatis fuerint.

§.13. Ac etiam omnes, tam Ecclesiasticos, quam saeculares, cujuscumque dignitatis, qui praetextentes frivolam quamdam appellationem a gravamine, vel futura executione literarum Apostolicarum, & in forma Brevis, tam gratiam quam justitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestro, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, a Nobis, & a Sede praedicta, seu Legatis, Nunciis, Presidentibus, Camerae Apostolicae Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quae pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias saeculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscus Procuratore, appellationes hujusmodi admittunt, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, mo-

Peregrinos, & aliorum ad Sedem Apostolicam venientium, & ex proposito offensores.

Commotarium in Curia, absque jurisdictione perturbatores.

Cardinalium, & aliorum Praetorum, officiosorumque auxiliatores.

Offendentes eos, qui ad Romanam Curiam recurrunt Procuratoresque eorum.

Impedientes executionem literarum Apostolicarum, & aliarum expeditionum, vel prohibentes recursum ad Sedem Apostolicam, vel gratiarum imperationem.

nitoria, & alia praedicta capi, & retineri faciunt. Quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, consensu, vel examine executioni demandari, aut ne tabeliones, & Notarii super hujusmodi literarum, & processuum executione instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cujus interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu earum agentes, Notarios, executores, & sub-executores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum praedictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis eiciunt, vel spoliunt, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, seu capi, carcerari, detineri, percuti, vulnerari, minisque agitari faciunt. Quive alias quibuscumque personis, in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negociis prosequendis, seu gratis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eos apud se, aut Notarios, seu tabeliones, vel alias quomodolibet retinere praesumant.

Avocantesque causas ecclesiasticas a Judicibus ecclesiasticis eorumque fautores.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos Cancellarios, Vice-Cancellarios, & Consiliarios, ordinarios, & extraordinarios quorumcumque Regum, & Principum, ac Praesidentes Cancellariorum, Consiliorum, & Parliamentorum, necnon Procuratores generales eorumdem, vel aliorum Principum saecularium, etiam si Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque praesulgeant dignitate, quocumque nomine nuncupentur, aliosque Judices, tam ordinarios quam delegatos, necnon Archiepiscopos, & Episcopos, Abbates, Commendatarios, Vicarios, & officiales, qui per se, vel alium, seu alios auctoritate propria, & de facto, quorumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum praetextu, beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illarumve cursum, & audientiam, ac personas, capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt, quique partes actrices, quae illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum vel consentiendum eos contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & poenis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum praedictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum pra-

stant, etiam praetextu violentiae prohibendae, vel aliarum praetensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur.

§.15. Quive ex eorum praetense officio, vel ad instantiam partis aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula Conventus, & Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, praeter juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant, directe, vel indirecte, quovis quaesito colore. Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quavis alia decreta, in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quaesito colore, ac etiam praetextu literarum Apostolicarum usu non receptarum, seu revocatarum, vel cujusvis consuetudinis, ut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo laeditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dicta Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum juribus quomodolibet, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse praedjudicatur.

§.16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, vel inferiores Praelatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet impediunt, quo minus sua jurisdictione ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacra Constitutiones Ecclesiasticae, & Decreta Conciliorum generalium, & praesertim Tridentini, statuunt. Ac etiam eos qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias curias saeculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam poenalia, ordinariis, aut delegatis praedictis decerni, & contra illos exequi procurant. Eos quoque qui haec decernunt, & exequentur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

§.17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus, ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Rom. Pont. vel eorum ad quos jure pertinent, expressa licentia sequestrant.

§.18. Quive collectas, decimas, tales, praestantias, & alia onera Clericis, Praelatis, & aliis personis ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis, etiam exquisitis modis exigunt, aut

Trahentes ad saecularia Tribunaia praeter juris dispositionem, personas Ecclesiasticas, vel Ecclesiasticam libertatem ledentes.

Impedientes jurisdictionem Judicum Ecclesiasticorum eorumque fautores.

Usurpantes Sedes Apostolicas, & quarumcumque Ecclesiarum jurisdictionem, & fructus, vel eos sequestrantes.

Imponentes decimas, & alia onera personis Ecclesiasticis, & eorum fructibus absque licentia Pontificis.